

وزارت امورمهاجرین وعودت کنندگان

د کډوالو او راستنېدونکو چارو وزارت

ریاست اطلاعات و ارتباط عامه

آمریت ارتباط عامه

بولتن خبری

News Bulletin

9 دلو_ سال 1399

فهرست مطالب

عناوین	صفحه
فرانسه: دومازیل، سازمانی که برای مهاجران آدرس اداری فراهم می کند (مهاجر نیوز)	4-----
به ده ها خانواده در غور مساعدت صورت گرفت (وب سایت وزارت)	8-----
16 مهاجر در موغلا از خطر مرگ نجات یافتند (رادیوی ترکیه)	9-----
تصمیم دادگاه آلمان: پناهندگان به یونان پس فرستاده نشوند (دویچه ویله)	9-----
اولین زن مسلمان مهاجر دادستانی کل ایالات متحده آمریکا شد (رادیوی ترکیه)	11-----
ورکشاپ "مصونیت حقوقی" در پنجشیر تدویر یافت (وب سایت وزارت)	12-----
انگلستان مهاجران زیر سن و بی سرپرست را از اتحادیه اروپا نمی پذیرد (مهاجر نیوز)	13-----
پناهنده شدن یک دیپلمات کره شمالی به کره جنوبی (رادیوی ترکیه)	14-----
دادگاه به عقب راندن اجباری مهاجران از صربستان به اتحادیه اروپا را تایید کرد (دویچه ویله)	15-----
بوسنیا: پس از یک درگیری در بلازوج ۱۷ مهاجر بازداشت شدند (مهاجر نیوز)	19-----
چشمه آب طبیعی، گرمترین حمام برای پناهجویان افغان در بوسنیا (رادیو آزادی)	20-----
امضای تعهد جهانی آزادی رسانه ها؛ حمله به آزادی رسانه ها حمله به حقوق بشر است	21-----

متن کامل اخبار

فرانسه: دومازیل، سازمانی که برای مهاجران آدرس اداری فراهم می‌کند (مهاجر نیوز)

یک سازمان خیریه که برای مهاجران در فرانسه آدرس اداری فراهم می‌کند، هفته دو بار نامه‌ها و مکاتیب اداری را برای حدود ۵۰ مهاجر توزیع می‌کند. اعضای این سازمان همچنین کمک می‌کنند تا مهاجران محتویات و موضوعات نامه‌های شان را بفهمند و مشکلات اداری خود را حل کنند.

دفتر سازمان دومازیل (Dom'Asile) در رونی-سو-بوا در منطقه شرق پاریس، موقعیت دارد. دومینیک شوکه، از اعضای رضاکار سازمان، در تلفون به یک مهاجر می‌گوید: «امروز شما نامه ندارید.» او هنوز تلفون را نگذاشته که باردیگر صدای زنگ بلند می‌شود.

دفتر نامه‌ها برای مهاجران در سازمان دومازیل، هفته دوبار باز است و هر روز از ساعت ۱ بعد از ظهر، مهاجران می‌توانند به این دفتر مراجعه کنند و نامه‌های شان را بگیرند.

دومینیک شوکه می‌گوید: «مهاجران قبل از آمدن، تلفون می‌کنند تا مطمئن شوند که نامه شان رسیده. تعدادی از آن‌ها کار می‌کنند و برخی‌ها برای آمدن به اینجا یک ساعت را در ترانسپورت می‌گذرانند و نمی‌خواهند دست خالی برگردند.»

توزیع نامه‌ها به مهاجران در دفتر دومازیل، در رونی-سو-بوا، ۱۵ جنوری ۲۰۲۰. عکس از مهاجر نیوز

سازمان دومازیل در تمام منطقه ایل دو فرانس نمایندگی دارد و برای مهاجرانی که آدرس ثابت ندارند، یک آدرس فراهم می کند تا آن ها از این طریق نامه های اداری را دریافت کنند.

در فرانسه به این سیستم «دومیسیلیسیون» گفته می شود: این سیستم به افراد بدون مدرک و کسانی که پناهنده شناخته شده اند و حق ندارند از سیستم مشابه نامه رسانی به متقاضیان پناهندگی (که توسط سازمان کوالیا اداره می شود) استفاده کنند، یک آدرس اداری فراهم می کند. پناهجویانی که به خاطر غیرحاضری طولانی، نامه های شان را از کوالیا نگرفته و از لیست خط زده شده اند، نیز می توانند به دومازیل مراجعه کنند.

آرگیا بوز، یک پناهنده بنگلادیشی است که ماه یک بار برای گرفتن نامه هایش به دومازیل می آید. او که امروز ورق معاش خود را می گیرد، در یک هوتل پنج ستاره کار می کند اما آدرس دائمی ندارد. او می گوید: «من از هنگام آمدنم به فرانسه در سال ۲۰۱۵ تا کنون، ۱۸ بار کوچکی کرده ام! همین حالا در یک آپارتمان ۳۰ متر مربع با هشت نفر زندگی می کنم.» او در ادامه می گوید که درخواست یک خانه سوسیال کرده زیرا هم اتاقی هایش «زیاد شراب می نوشند، سرو صدا می کنند و برخی وقت ها دست به خشونت می زنند».

نام های مهاجران با املاهای عجیب و غریب اداری

نعداد زیادی از مهاجران برای گرفتن نامه صف کشیده اند. هر مهاجر، یک شماره دوسیه دارد که بر اساس آن نامه های رسیده طبقه بندی می شود. یک تن از مهاجران با سه نام مختلف (یا کووب، یا گوب یا یکب) نامه دریافت کرده است. دومینیک پوشه می گوید که ادارت مختلف نام ها را با املاهای عجیب و غریب می نویسند و بعد برای مهاجران مشکل پیش می آید.

روز ۱۵ جنوری، دوصد نامه اداری برای توزیع آماده شده است. عکس از مهاجر نیوز

لوران، یک پناهجوی سنگالی است که در ماه اگست سال گذشته درخواست تجدیدنظر پناهندگی از سوی محکمه رد شده است. حال او به در خانه یک دوستش زندگی می کند. لوران برای به دست آوردن کمک طبی دولتی، درخواست داده اما در نامه ای که امروز دریافت کرده از او خواسته اند که عکس هایش را بفرستد. لوران با عصبانیت می گوید: « باز هم عکس؟ من که یک بار فرستادم!»

او هفته یک بار به دومازیل می آید تا از حقوقش آگاه شود و یا برای یافتن غذا و لباس به او آدرس بدهند.

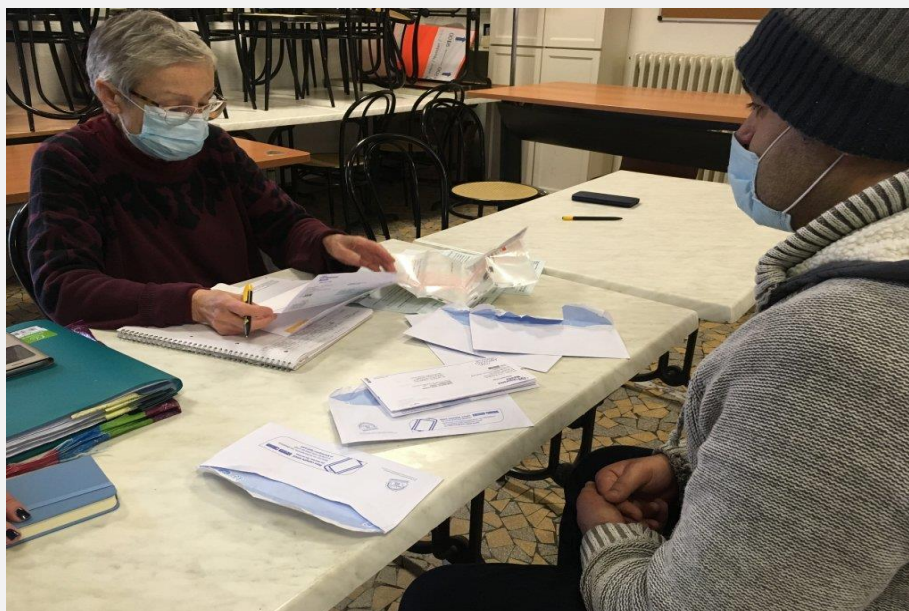
اصلاح اشتباهات و فراموش کاری های اداری

دومینیک امانوئل، یک کارمند رضاکار دیگر می گوید: « پیش از بحران کووید ۱۹، اینجا یک دفتر پذیرایی بود که در آن با کسانی که دنبال نامه می آمدند، صحبت می کردیم و جای تعارف می کردیم.» حال این محل پذیرایی بسته شده است.

با گذشت زمان، دومازیل، به غیر از محل توزیع نامه، به یک محل رهنمایی و مشورت به مهاجرانی بدل شده که به دلیل عدم تسلط بر زبان، با مشکلات زیادی روبرو هستند. به همین دلیل، کارمندان، درباره مسایل مختلف مربوط به حق پناهندگی، پیمان دویلین یا حقوق اجتماعی مهاجران آموزش دیده اند تا بتوانند آن ها را رهنمایی کنند.

انیس سوارت، مسئول دفتر روزنی-سو-بوا می گوید بیشتر مهاجرانی که اینجا می آیند کسانی هستند که از دفاتر نامه رسانی دیگر حذف شده اند، یا از روند اداری بیرون رفته اند و حال دوباره برگشته اند: «بسیاری ها همه چیز را دوباره از صفر شروع می کنند. باید دوسیه های شان را دوباره تنظیم و اصلاحات آن را اصلاح کنیم».

طارق زمان زی، یکی از این مهاجران است. آثار انگشت این مهاجر افغان در سال ۲۰۱۷ در دفتر پولیس ثبت شده است. او چهار ماه را در کاله سپری کرده تا با مخفی شدن در کامیون به انگلستان برود. او بعد از تغییر عقیده، دوسیه پناهندگی خود را رها می کند و به همین دلیل، کوالیا او را از فهرست نامه رسانی خط می زند: «من هیچوقت کارت اوفی برای کمک های پولی ماهانه را دریافت نکردم، زیرا در کاله بودم و پشت نامه هایم نرفتم».

دومینیک، رئیس دومازیل در رونی-سو-بوا در حال بررسی نامه‌ها و مشکل طارق زمان زی، مهاجر افغان، ۱۵ جنوری ۲۰۲۱. عکس از مهاجر نیوز

دربهار سال گذشته، طارق در خیمه‌های شمال پاریس زندگی می‌کرد که به دلایل مختلف، سر وکارش به شفاخانه کشید: «شفاخانه به من گفت که پول بدهم و بعدتر آن را به من پس خواهند داد. من پول را دادم اما حال یک نامه دریافت کرده‌ام.» او نامه شفاخانه لریبوازی در پاریس را به دومازیل نشان می‌دهد که در آن وکیل شفاخانه تهدید کرده است در صورت عدم پرداخت، پول را از حساب بانکی اش خواهند گرفت.

ماتیلد، یک کارمند رضاکار به وکیل زنگ می‌زند اما وکیل اصرار دارد که طارق باید تا اول فبروری ۵۰ یورو پرداخت کند در غیر آن حساب بانکی اش مسدود خواهد شد. اعضای سازمان دسته جمعی تلاش می‌کنند راه حلی برای طارق پیدا کنند و او باید هفته آینده با مشخصات بانکی اش دوباره دومازیل مراجعه کند.

نامه‌های بد خبر و غافلگیر کننده

دومینیک شوکه می‌گوید که در اینجا هم تعدادی از مهاجران بعد از ثبت نام ناپدید می‌شوند: «از میان ۲۰۰ نامه‌ای که امروز اینجا داریم تعدادی همینجا خواهد ماند زیرا صاحبان آن‌ها بدون گذاشتن آدرس، رفته‌اند.» این در حالیکه که تعدادی از نامه‌های بدون صاحب، نامه‌های راجستر شده از اوفپرا، اوفی یا محکمه هستند که به مهاجران خبر می‌دهند باید ظرف دو هفته برای گرفتن نامه‌های شان به پسته خانه مراجعه کنند.

در فرانسه در بسیاری موارد، تاریخ یک نامه، تاریخ آغاز یک دوره کوتاه برای طی کردن مراحل اداری است و رعایت آن یک امر حتمی به شمار می‌رود. این نامه‌ها معمولاً، تصمیم رد یا قبولی یک پناهجو، تصمیم محکمه تجدید نظر یا حکم خروج از خاک فرانسه را اعلام می‌کنند و برای مهاجران سرنوشت ساز به شمار می‌روند.

دومینیک می گوید که در بیشتر موارد این نامه‌ها محتویات « غافگیر کننده و بد دارند» اما یکی از وظایف کارمندان این است که در این موارد نیز به مهاجران کمک و رهنمایی کنند.

به ده ها خانواده در غور مساعدت صورت گرفت (وب سایت وزارت)

آمریت امور مهاجرین و عودت کنندگان ولایت غور به روز سه شنبه (7 دلو) مساعدت غیر خوراکي را برای 84 خانواده بیجا شده ناشی از جنگ و نا امنی در آن ولایت توزیع نمود.

به هر خانواده بسته های پوشاک زمستانی، وسایل آشپزخانه و سه تخته کمپل از جانب دفتر UNICEF با حضور نماینده امور مهاجرین این ولایت توزیع گردید .

16 مهاجر در موغلا از خطر مرگ نجات یافتند (رادیوی ترکیه)

تیم‌های گارد ساحلی ترکیه 16 مهاجر غیر قانونی در ساحل منطقه دالامان موغلا را نجات دادند.

تیم‌های فرماندهی گارد ساحلی ترکیه بر اساس دریافت اطلاعاتی مبنی بر کشیده شدن قایق لاستیکی حامل مهاجران غیر قانونی از دالامان به دلیل خرابی موتور و درخواست کمک از سوی این گروه، به یاری آنان شتافتند.

نیروهای گارد ساحلی 16 مهاجر غیر قانونی را از قایق لاستیکی به داخل قایق گارد ساحلی بردند و آنها را به ساحل رساندند.

مهاجرانی که به بندر گچک آورده شدند پس از طی مراحل قانونی، به اداره مهاجرت استان موغلا تحویل داده شدند.

تصمیم دادگاه آلمان: پناهندگان به یونان پس فرستاده نشوند (دویچه ویله)

یک دادگاه در آلمان فیصله کرد که دو پناهنده، از این کشور به یونان دوباره فرستاده نشوند. برخی از پناهجویانی که حق پناهندگی یونان را به دست می‌آورند، به آلمان می‌روند. جزئیات بیشتر در این گزارش...

یک مرد سوریایی و یک ایتالیایی که حق پناهندگی یونان را دریافت کرده و سپس وارد آلمان گردیده بودند، حالا نظر به فیصله یک دادگاه آلمانی دوباره به یونان فرستاده نخواهند شد.

محکمه عالی اداری شهر مونستر آلمان روز سه شنبه تصمیم گرفت که مانع اخراج این پناهندگان به یونان شود. در بخشی از فیصله قضات آمده است که آنان "با خطر جدی غیر انسانی و رفتار تحقیر آمیز" در یونان روبرو خواهند شد.

عکس از آرشیف/ روند اخراج یک مهاجر را از آلمان نشان می‌دهد

این دادگاه همچنان علاوه کرد، در صورت برگشت این دو مرد سورپایی و اریتریایی به یونان ممکن است که آنان "با تهدید جدی مبنی بر عدم دسترسی به بسیاری از نیازهای اساسی و ابتدایی" مواجه گردند.

این پناهندگان پس از رسیدن به آلمان، درخواست پناهندگی مجدد کرده بودند، اما مورد پذیرش مقام های آلمانی قرار نگرفت. آنان پیش از این حمایت بین المللی را در یونان به دست آورده اند و به این دلیل، در معرض اخراج به آتن قرار داشتند.

بر بنیاد پیمان دویلین، هرگاه یک پناهجو در یکی از کشورهای عضو اتحادیه اروپا حق پناهندگی دریافت کرده باشد، اجازه ندارد که در عضو دیگر این اتحادیه درخواست پناهندگی مجدد نماید.

اما دادگاه آلمانی در این دو مورد خاص گفته است که این مردان دچار "مشکلات شدید مادی" در یونان خواهند شد. این محکمه آلمانی به گونه مثال از مشکلات در پیدا کردن سرپناه و ورود به بازار کار یادآوری کرده است.

دادگاه گفت: «درخواست های پناهندگی متقاضیان را نمی‌توان به عنوان درخواستی های غیر قابل قبول، رد کرد زیرا در صورت بازگشت به یونان با خطر جدی برخورد غیر انسانی و تحقیر آمیز روبرو می‌شوند».

پس از سال ۲۰۱۵ که یونان به عنوان گذرگاه عمده مهاجران و پناهجویان مبدل گردید، این کشور ده ها مرکز را برای اسکان دهی مهاجران ایجاد کرد. با آنهم انتظار طولانی و گذراندن چندین ماه و سال در این مراکز یک امر معمول شده است.

به گونه مثال، در کمپ "کارا تیپه" در جزیره لیسبوس این کشور بیش از هفت هزار نفر در یک مساحت ۳۲ هکتار زمین زندگی می کنند. این هزاران مهاجر و پناهجو پس از آتش سوزی در کمپ موری که منتج به ویران شدن کامل این اردوگاه گردید، به کارا تیپه انتقال داده شدند.

برخی از مدد رسانان و مدافعان حقوق بشر، از وضعیت ناگوار در این کمپ ابراز نگرانی می کنند.

اولین زن مسلمان مهاجر دادستانی کل ایالات متحده آمریکا شد (رادیوی ترکیه)

محسن 52 ساله در دوم فوریه 2021 میلادی جایگزین متیو اشنایدر دادستان ایالات متحده آمریکا در منطقه شرقی میشیگان خواهد شد

برای اولین بار یک زن مسلمان مهاجر به سمت دادستانی کل در ایالات متحده آمریکا رسید.

صایمه محسن پاکستانی تبار با انتخاب به دادستانی کل در ایالت میشیگان، لقب "اولین زن مسلمان که در کشور به این مقام رسیده است" را به خود گرفت.

محسن ضمن اظهار اینکه این مقام "افتخار بزرگی" برای وی می باشد، ابراز داشت که "به تعهد به وظیفه اصلی اش در اجرای قانون اساسی با امانتداری و برقراری عدالت برای همگان پایبند خواهد بود."

محسن 52 ساله در دوم فوریه 2021 میلادی جایگزین متیو اشنایدر دادستان ایالات متحده آمریکا در منطقه شرقی میشیگان خواهد شد.

وی دادستان کل حرفه ای است و از سال 2002 تا کنون در دفتر دادستان کل آمریکا فعالیت کرده است و قبل از آن نیز معاون دادستان کل نیوجرسی و دستیار دادستان کل در منهتن بوده است.

گفتنی است، در میشیگان شمار زیادی از مسلمانان زندگی می کنند و مساجد متعددی در سراسر این ایالت وجود دارد.

این در حالی است که «جو بایدن» رئیس جمهور جدید آمریکا در بدو ورود خود به کاخ سفید ممنوعیت ورود مسلمانان به آمریکا را لغو کرد.

ورکشاپ "مصونیت حقوقی" در پنجشیر تدویر یافت (وب سایت وزارت)

آمریت امور مهاجرین و عودت کننده گان ولایت پنجشیر به روز سه شنبه (7 دلو) ورکشاپی را تحت عنوان مصونیت حقوقی دایر کرد که در آن 24 تن از زنان و مردان بیجا شده و مردم محل اشتراک داشتند. در این برنامه در رابطه به خطرات مهاجرتهاى غیر قانونی و موضوعات حقوقی توضیحات ارائه نمودند.

انگلستان مهاجران زیر سن و پی سرپرست را از اتحادیه اروپا نمی پذیرد (مهاجر نیوز)

وزیر امور مهاجرت انگلستان می گوید که کشورش از این به بعد، مهاجران زیر سن و بدون سرپرست از اتحادیه اروپا را نخواهد پذیرفت. سازمان های خیریه اظهار نگرانی کرده و می گویند که این تصمیم باعث خواهد شد مهاجران زیر سن از راه های غیرقانونی و قاچاق وارد انگلستان شوند.

قانون اصلاحیه دبس که در ماه مارچ ۲۰۱۶ امضا و از سوی دولت دیوید کامرون تأیید شده بود اجازه می داد مهاجران زیر سن و بدون سرپرست بتوانند از اتحادیه اروپا به انگلستان بروند. تعدادی از مهاجران زیر سن در کاله، در شمال فرانسه، با استفاده از همین قانون به انگلستان رفتند.

کودکان مهاجر در کمپ موریای جزیره لیسبوس

اما کریس فیلیپ، وزیر امور مهاجرت انگلستان هفته گذشته در یک جلسه پرسش و پاسخ با نمایندگان پارلمان گفت: «اگرچه انگلستان مسئولیت خود در برابر کودکان را جدی می گیرد اما از این به بعد برای رفتن این کودکان به انگلستان راه قانونی وجود ندارد».

او در ادامه گفت که تنها کودکانی که در انگلستان خانواده دارند، در چارچوب قوانین موجود می توانند به این کشور مهاجرت کنند.

به گزارش روزنامه ایندپندیت، کریس فیلیپ گفت که مسئولیت مهاجران زیر سن و بدون سرپرست در اتحادیه اروپا به دوش کشورهای عضو آن است. او تأکید کرد که بریتانیا قبل از همه «به کودکانی توجه خواهد کرد که وابستگان آنها در بریتانیا زندگی می کنند».

وزیر امور مهاجرت انگلستان افزود که بریتانیا به کودکانی اولیت قایل خواهد شد که در کشورهای جنگزده گیر افتاده‌اند و نه آنانی که برای رسیدن به کشورهای امن اروپایی به قاچاقبران پول داده‌اند.

بر مبنای قانون اصلاحی دبس در سال ۲۰۱۶، بریتانیا تعهد کرده بود که ۴۸۰ کودک بی سرپرست را از اتحادیه اروپا بپذیرد. پیر هانری، رئیس سازمان فرانسه سرزمین پناهندگی (FTDA) به مهاجر نیوز گفت قانون دبس در عمل به تعداد کمی از مهاجران اجازه داد تا به خانواده‌های شان محلق شوند. به همین دلیل او اظهارات وزیر مهاجرت بریتانیا را «سمبولیک» خواند.

نگرانی‌ها در مورد سرنوشت مهاجران زیرسن و بدون سرپرست زمانی آغاز شد که در جریان مذاکرات درباره برگزیت، دولت بریتانیا حتی یک بار به هم به سرنوشت این مهاجران علاقمندی نشان نداد.

چندی پیش، تعدادی از سازمان‌ها و نمایندگان پارلمان از دولت انگلستان خواستند که قانون جدید و مشابه دبس را تصویب کند تا از افتادن کودکان بی سرپرست به دست قاچاقبران جلوگیری شود.

بیش از ۷۰ نماینده پارلمان از حکومت درخواست کردند که مهاجران بی سرپرست را از اتحادیه اروپا، مخصوصاً از کمپ‌های یونان، و آنانی را که در شمال فرانسه در کاله و گراند سنت به سر می‌برند، بپذیرد.

سازمان‌های خیریه می‌گویند حدود ۲۸۸ مهاجر زیرسن و بدون سرپرست که در بریتانیا خانواده ندارند، در کاله و گراند سنت زندگی می‌کنند.

پناهنده شدن یک دیپلمات کره شمالی به کره جنوبی (رادیوی ترکیه)

یک دیپلمات کره شمالی که عهده‌دار سمت کارداری سفارت کره شمالی در کویت بود، به کره جنوبی پناهنده شده است.

یک دیپلمات کره شمالی که عهده‌دار سمت کارداری سفارت کره شمالی در کویت بود، به کره جنوبی پناهنده شده است.

یک دیپلمات کره شمالی به نام ریو هیون وو که عهده‌دار سمت کارداری سفارت کره شمالی در کویت بود، به همراه خانواده اش به کره جنوبی پناهنده شده است.

بر اساس گزارش خبرگزاری رسمی کره جنوبی، یونهاپ، ریو هیون وو، پس از اخراج سو چانگ سیک، سفیر سابق کره شمالی از کویت به دلیل قطعنامه تحریم این کشور توسط سازمان ملل متحد در سال 2017 میلادی، به عنوان سرپرست سفارت کره شمالی در کویت منصوب شده بود.

گفته می شود که ریو تصمیم گرفته تا برای تامین آینده فرزندانش به کره جنوبی فرار کند. یک مقام از سرویس اطلاعات ملی کره جنوبی که این خبر را منتشر کرده از اظهار نظر بیشتر در مورد فرار ریو خودداری کرده است.

تخمین زده می شود که این دیپلمات کره شمالی در ماه سپتامبر سال 2019، دو ماه پس از پناهنده شدن جو سونگ-گیل، کاردار سفارت کره شمالی در شهر رم پایتخت ایتالیا، به کره جنوبی گریخته است.

دادگاه به عقب راندن اجباری مهاجران از صربستان به اتحادیه اروپا را تأیید کرد (دوپیچه ویله)

محکمه قانون اساسی صربستان پذیرفت که مقام های مسئول این کشور، یک گروه ۲۵ نفری پناهجویان افغان را در سال ۲۰۱۷ به گونه اجباری و غیرقانونی به بلغاریا بازگردانده است. حکومت صربستان باید برای ۱۷ تن از این پناهجویان غرامت مالی پرداخت کند. این دادگاه می گوید که با این اقدام، قوانین بین المللی نقض شده اند.

چهار سال پیش، پولیس بلغارستان در یک روز سرد زمستانی، در جنگلی که در نزدیکی مرز این کشور با صربستان قرار داشت، یک گروه ۲۵ نفری شهروندان افغان را پیدا کرد که هفت کودک خردسال در میان آنان نیز حضور داشتند. آن ها شب را در فضای باز گذرانده بودند.

بر اساس گزارش پولیس، این مهاجران به تاریخ ۴ فبروری سال ۲۰۱۷ مورد بازجویی قرار گرفتند.

حالا حدود چهار سال بعد، محکمه عالی صربستان با صدور یک حکم بی سابقه تأیید کرد که ماموران امنیتی این کشور به جای صدور اسناد مناسب و اسکان دهی پناهجویان در یک سرپناه، آن ها را به صورت غیرقانونی از صربستان اخراج کردند.

سال ها است که فعالان حقوق بشر از ماموران مرزی، پولیس و ماموران نظامی به خاطر رفتار بی رحمانه با مهاجران در امتداد مسیر بالقان انتقاد می کنند.

اما مقام های کشورهای بالقان غربی ادعاها مبنی بر عقب راندن اجباری مهاجران «pushbacks» را که مغایر با قوانین بین المللی است، رد می کنند.

تا به حال تعداد بسیاری از محکمه ها در این باره حکم صادر کرده اند و به این خاطر حکم محکمه قانون اساسی صریحاً از اهمیت بسیار زیادی برخوردار است.

نیکولا کوواچویچ که این مورد را به محکمه کشانده به دویچه وله گفت، این حکم تاثیر قابل توجهی خواهد داشت. چون به اثبات رساندن ادعای به عقب راندن اجباری بسیار دشوار است. او در ادامه گفت: «همه می دانند که متأسفانه به عقب راندن مهاجران از صریحاً هنوز ادامه دارد و تا به حال هیچ کس پاسخگو نبوده است. این یک موضوع آشکار است».

۱۷ مهاجر در یک موتر

بر اساس این پرونده در محکمه، به تاریخ ۳ فبروری سال ۲۰۱۷، ماموران امنیتی صریحاً گروهی از مهاجران را در نزدیکی مرز این کشور با بلغاریا زیر نظر داشتند. سپس مهاجران سوار موتر شده و به سوی مناطق مرکزی صریحاً به راه افتادند. رانندگان این دو موتر که قاچاقبر و شهروندان صریحاً بودند، در طول چند دقیقه بازداشت شدند.

در یکی از این دو وسیله نقلیه که یک موتر خاکستری فولکس واگن پاسات بود، ۱۷ نفر را جابجا داده بودند. این گروه شامل شش مرد، چهار زن و هفت کودک بود که همه آن ها از افغانستان بودند.

حبس و اخراج زندانیان

مهاجران در اداره پولیس قریه گرادینا که در نزدیکی مرز صریستان با بلغاریا قرار دارد، حبس شدند. در این بازداشتگاه آب جاری، تشناب و امکاناتی برای گرم کردن آن وجود نداشت و مهاجران نمی توانستند به وکیل مدافع مراجعه کنند.

صبح روز بعد آن ها را به یک محکمه محلی بردند که مسئول رسیدگی به تخلفات اداری است. در آن جا آن ها متهم شدند که به صورت غیرقانونی وارد صریستان شده اند و بعد به آن ها گفته شده بود که باید شهادت بدهند. اما رئیس محکمه، این شهروندان افغان را تبرئه کرد و گفت با آن ها باید مانند پناهجویان و یا به عنوان قربانیان قاچاق انسان برخورد شود.

فرار از جنگ

در گزارش های بازجویی از این مهاجران آمده است که آن ها از کابل و مزار شریف هستند و در طول چندین ماه سفر از کشورهای ایران، ترکیه و بلغاریا عبور کرده بودند تا خود را به شمال غرب اروپا برسانند. این مهاجران گفتند که در امتداد این مسیر به شماری از قاچاقبران پول پرداخت کرده اند. آن ها افزوده بودند که به خاطر جنگ و خطری که از سوی طالبان تهدیدشان می کند، نمی توانند به افغانستان بازگردند.

رئیس محکمه علاوه کرده بود که ماموران امنیتی باید با مهاجران به عنوان پناهجویان بالقوه رفتار کنند و اسناد لازم را برای اسکان آن ها در پناهگاه صادر کنند. ماموران امنیتی صریستان می گویند که آن ها بلافاصله پس از ترک ساختمان محکمه، مدارک لازم را تحویل داده و رفته اند.

ماموران امنیتی حکم محکمه را نادیده گرفتند

شهادت یکی از شاهدان عینی محکمه قانون اساسی صریستان را متقاعد کرد که اتفاقات متفاوتی رخ بدهد. بر این اساس، شهروندان افغان را مجبور کرده اند که سوار موتر پولیس شوند و بعد آن ها را به جنگلی در امتداد مرز صریستان با بلغاریا انتقال داده و سپس به صورت غیرقانونی به بلغاریا به عقب رانده اند.

چند روز پس از این واقعه یکی از این مهاجران افغان با استفاده از نرم افزار وایبر گفت: «آن ها ما را لت و کوب نکردند. اما اسناد انتقال ما را به سرپناه پناهجویان در صریستان از ما گرفتند». این مهاجر با نیکولا کوواچویچ که در بلگراد به وکالت مشغول است، تماس گرفت.

چه کسی مرتکب به عقب راندن اجباری شده است؟

این وظیفه محکمه قانون اساسی صریستان نیست که ببیند کدام یک از ماموران پولیس یا گاردهای مرزی، شهروندان افغان را اخراج کرده اند. برخی از وزرای کابینه حکومت صریستان که در این زمینه مسئول هستند، طبق معمول راجع به این وقایع اظهار نظر نکردند. اما کوواچویچ می گوید، هویت مامورانی که مهاجران را به عقب رانده اند باید افشا شود. او بر این درخواست پافشاری می کند. کوواچویچ گفت: «از نظر من حکم محکمه هشدار می دهد که وزیران داخله و دفاع (صریستان)».

اما او در حال حاضر از این حکمی که محکمه قانون اساسی صادر کرده است، راضی است. گفته می‌شود، سارنوالی صربستان را الکساندر ووچیچ، رئیس جمهور این کشور و «حزب ترقی خواه» صربستان کنترل می‌کند.

منتقدان می‌گویند، موقف سختگیرانه ماموران امنیتی صربستان با مهاجران در مرزهای این کشور مدت ها است که بخشی از سیاست حکومت این کشور می‌باشد. به این خاطر حکم محکمه قانون اساسی صربستان از اهمیت زیادی برخوردار است.

اتحادیه اروپا به عقب راندن مهاجران را تایید می‌کند؟

در خزان سال ۲۰۱۵، ووچیچ، رئیس جمهور صربستان از انگلا مرکل، صدراعظم آلمان به خاطر سیاست درب‌های باز در قبال پناهجویان ستایش کرد. دقیقا یک سال پس از آن، مجارستان و کرواسیا مرزهای‌شان را مسدود کردند و به این ترتیب مسیر بالقان بسته شد.

پس از آن برخی از سیاستمداران گفتند، ممکن است که صدها هزار مهاجر در صربستان گیر بمانند و از این بابت اظهار نگرانی کردند.

در ماه می سال ۲۰۱۷، میلان گوجانیچا، یک جنرال صرب با افتخار به خبرگزاری «Tanjug» گفت: «ما یک سپر رسوخ ناپذیر در امتداد مرز ایجاد کرده ایم».

این جنرال با غرور و افتخار اعلام کرد که از عبور حدود ۲۰ هزار مهاجر عمدتا افغان در ماه های نخست آن سال جلوگیری شده است. او افزود که در طول همان دوره، ۱۴۰ قاچاقبر بازداشت شده اند.

اتحادیه اروپا ظاهرا رویکرد سختگیرانه صربستان را تایید می‌کند. چون ۵۰ مامور پولیس از کشورهای مختلف عضو را برای گزمه زدن همراه با ماموران امنیتی صربستان در امتداد مرز به کار گماشته است.

محکمه دستور پرداخت غرامت مالی را صادر کرد

اداره کمیساریای عالی سازمان ملل برای پناهندگان «یوان اچ سی ار» در بلگراد، اعلام کرد که فقط در ماه نومبر سال ۲۰۱۶، یک هزار تن به صورت غیرقانونی از صربستان اخراج شدند.

فعالان حقوق بشر موارد به عقب راندن غیرقانونی مهاجران را که سال ها است توسط ماموران در کرواسیا و بلغارستان انجام می‌شود، ثبت کرده اند.

اما هیچ کدام از محکمه های عالی در آن کشور حکمی را که مشابه تصمیم محکمه قانون اساسی صربستان باشد، صادر نکرده است.

حالا حکومت صربستان باید برای هر کدام از ۱۷ پناهجوی افغان مبلغ یک هزار یورو به خاطر اخراج غیرقانونی آن ها پرداخت کند. کوواچویچ با بیشتر آن ها تماس دارد و می گوید اکثر آن ها در آلمان زندگی می کنند.

بوسنیا: پس از یک درگیری در بلازوج ۱۷ مهاجر بازداشت شدند (مهاجر نیوز)

پولیس بوسنیا اعلام کرد که هفده مهاجر را در پیوند به سازماندهی یک اعتراض خشونت آمیز دستگیر کرده اند. یک درگیری میان مهاجران پس از تنش لفظی میان دو مهاجر، روی مسایل دینی و قومی آغاز شده بود.

Photo شماری از مهاجران در صحن اردوگاه در بلازوج در نزدیکی شهر سارایوو در بوسنیا-هرزگووینا

بر بنیاد گزارش رسانه های محلی، ۱۷ مهاجر بازداشت شده متهم اند که خشونت را در یک درگیری دامن زده اند. در یک رویارویی که هفته گذشته در یک اقامتگاه در منطقه بلازوج در نزدیکی شهر سارایوو، پایتخت بوسنیا رخ داد، دو افسر پولیس به شمول یک مقام سازمان بین المللی مهاجرت (آی او ام) زخمی شدند. در این درگیری شماری از وسایط نقلیه پولیس نیز آسیب دیدند. بخش هایی از یک اردوگاه که بیش از ۳۰۰۰ مهاجر را در خود جا داده است به گونه جدی ویران شده است.

بر بنیاد گزارش ها، این درگیری که در آن حدود ۲۰۰۰ نفر دخیل بودند، پس از یک گفتگو میان دو مهاجر روی مسایل دینی و قومی آغاز شد.

یک روزنامه موسوم به (Dnevi Avaz) در سارایوو، در ۲۳ جنوری امسال گزارش داد که شهروندان بوسنیا نسبت به امنیت خود و نابسامانی های امنیتی روز افزون، ابراز نگرانی کرده اند. ساکنان بخش های مختلف این کشور گفته اند، آنان دیگر نمی توانند که سرقت ها، تجاوزها، ارباب و خشونت های مهاجران را تحمل کنند و به همین دلیل شهروندان بوسنیا مجبور شده اند که گشت زنی های شبانه را سازمان دهی کنند.

بسیاری مهاجران و پناهجویان بود و باش در کمپ‌ها را نمی‌پذیرند و تردد آزادانه را به امید اینکه بتوانند از مرز میان بوسنیا و کرواسیا عبور کنند، ترجیح می‌دهند.

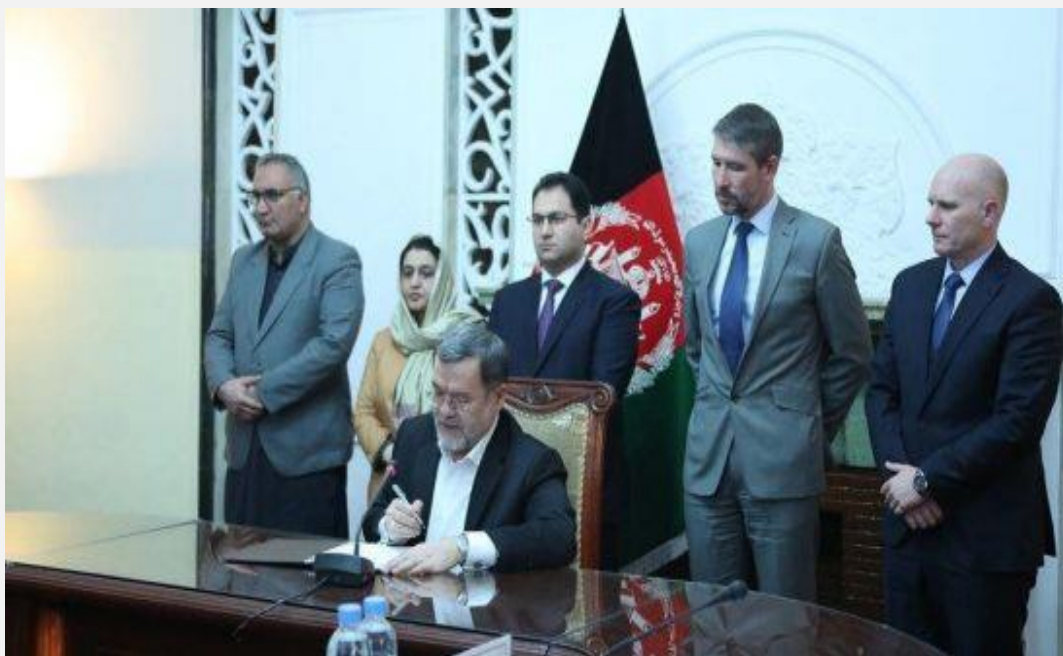
چشمه آب طبیعی، گرمترین حمام برای پناهجویان افغان در بوسنیا (رادیو آزادی)

در نزدیک یکی از کمپهای پناهجویان در بوسنیا، یک چشمه طبیعی آب است که پناهجویان در آن حمام میکنند. پناهجویان می‌گویند در کمپی که آنها زنده-گی میکنند آب گرم نیست و مناسبترین محل برای حمام آنها همین چشمه طبیعی است. شمار زیاد این پناهجویان افغانها اند.

امضای تعهد جهانی آزادی رسانه‌ها؛ حمله به آزادی رسانه‌ها حمله به حقوق بشر است

(خبرگزاری خامه پرس فارسی)

سفارت‌های بریتانیا و کانادا امروز (چهارشنبه، ۸ دلو) با نشر اعلامیه مشترک، از تجلیل نخستین سالگرد امضای تعهد جهانی آزادی رسانه‌ها توسط جمهوری اسلامی افغانستان و پیوستن این کشور به ائتلاف آزادی مطبوعات، خبر می‌دهد.

گفته می‌شود که این ائتلاف متشکل از ۳۷ کشور است که در صورت مواجه شدن آزادی مطبوعات با تهدید در هر جایی این ۳۷ کشور برای دفاع از آزادی رسانه‌ها تلاش می‌کند.

به نقل از این اعلامیه، بریتانیا و کانادا به عنوان روسای مشترک کمپاین جهانی حمایت از آزادی رسانه‌ها، امروز می‌خواهند پیشرفت‌ها در زمینه دفاع و پشتیبانی از آزادی رسانه‌ها در افغانستان را بازتاب دهند.

گفته می‌شود که در جولای سال ۲۰۲۰، ولسی جرگه پارلمان افغانستان اصلاحات در قانون رسانه‌های جمعی را رد کرد که این کار می‌توانست پیامدهای نگران‌کننده برای آزادی مطبوعات افغانستان داشته باشد.

این دو سفارت می‌گویند که ما از تصمیم دولت برای مشوره با اعضای خانواده رسانه‌ای افغانستان در مورد هرنوع تغییرات آینده، استقبال می‌کنیم.

تهدید در مقابل امنیت روزنامه نگاران و افراد مسلکی رسانه ها به مثابه یکی از موانع در اجرای کامل حق آزادی بیان در سراسر جهان، از جمله در افغانستان باقی مانده است .

از سویی هم روزنامه نگاران افغان طی یک سال گذشته با سطح روز افزون خشونت ها و ناامنی ها روبرو بوده اند. اعضای رسانه ها، فعالان حقوق بشر و دیگر افراد مهم جامعه مدنی در حملات هدفمند تهدید، زخمی یا کشته شده اند – که بسیاری این حملات را می توان به طالبان و یا افراد وابسته به آنها ربط داد .

در این اعلامیه آمده است که: «ما همه اعمال خشونت، تهدید، سانسور و ارعاب در مقابل کسانی را که برای ساختن یک افغانستان امن تر و عاری از تبعیض مبارزه می کنند، محکوم می کنیم».

در عین حال، همه طرف های درگیر جنگ در افغانستان مسئولیت اخلاقی دارند که عنوان تعهد شان به صلح خشونت را خاتمه دهند.

سفارت بریتانیا و کانادا گفته: «ما همچنان خواستار حمایت بیشتر از جانب همه طرف برای حمایت از روزنامه نگاران و آزادی رسانه ها هستیم. آزادی مطبوعات و آزادی بیان سنگ بنای یک جامعه مردم سالار (دموکراتیک) است و برای حمایت از حقوق و آزادی های اساسی بشر لازم پنداشته می شود. حمله به آزادی رسانه ها حمله به حقوق بشر است».

این در حالی ست که رسانه های پویا و فعال افغانستان یکی از بزرگترین موفقیت های دو دهه گذشته بوده است و نمی توان اجازه داد در برابر ناامنی های روز افزون به لرزش آید .

بریتانیا و کانادا بر تعهد شان برای همکاری مشترک با افغانستان به منظور دفاع از عرصه و فضای گسترده رسانه یی و محافظت از روزنامه نگاران شجاع افغانستان تأکید کرده اند.